

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010204
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010204.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 20. septembra 2017, prejednal odvolania okresného prokurátora a obžalovaného T. H. N., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 22.03.2017 sp.zn. 3T/58/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania okresného prokurátora a obžalovaného T. H. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného T. H. N. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. v spojení s ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 119 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby na jeden rok.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor a aj obžalovaný.

Okresný prokurátor sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste, konkrétne podmiennečného odloženia uloženého trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu dva roky podľa zásad ukladania trestu pre mladistvých a poukázal na návrh v tomto smere aj zo strany intervenujúceho prokurátora na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti považuje za významné dôslednejšie vyhodnotiť, že skúšobná doba v trvaní jedného roka je neprímerane krátka v pomere k základnému trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil v jednočinnom súbehu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. a zároveň prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., preto z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie by bol zákonným trestom z pohľadu dĺžky skúšobnej doby dlhšieho trvania, a to vo výmere dvoch rokov.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, tento jednak vo svojom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora, ale aj v samotnom odôvodnení odvolania poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ by sa aj skutok mal odohrať tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nie je nevyhnutné, aby obžalovanému bol ukladaný akýkoľvek trest, sú splnené zákonné podmienky pre upustenie od potrestania alebo pre podmiennečné upustenie od jeho potrestania za prípadného uloženia primeraných výchovných opatrení.

V prvom rade však žiadal zohľadniť tú skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaný spáchal predmetný skutok tak, ako ho popisuje len poškodený P. P. a žiadny iný svedok vieryhodnosť, resp. pravdivosť týchto slov nepotvrďuje, teda nebolo preukázané, že by sa obžalovanému vyhrážal, teda, že by mu povedal, že ak si sadne skutočne poškodený na stoličku, tak, že ho zabije. Nepopiera, že k slovnému konfliktu medzi ním a poškodeným došlo, vzhľadom na svoj vek nakoniec ani nemožno hovoriť, že konal úmyselne.

Neobstojí ani aplikácia ust. § 139 ods. 2, resp. 127 ods. 1 Tr. zák., keďže medzi mladistvým obžalovaným a poškodeným išlo o spolužiakov s rovnakým postavením žiaka v škole a približne rovnakým vekom, resp. jeho správanie nijako nesúviselo s postavením a vekom poškodeného.

Tiež nepriamo bolo potvrdené, že poškodený voči nemu použil nejaké vulgarizmy, toto vyplýva aj prečítaním podania poškodeného, adresovaného jeho učiteľke, keď bolo preukázané, že používa vulgarizmy nielen ku vzťahu ku kamarátom, ale aj voči autoritám používa vulgarizmy.

Napriek tomu svojho konania ľutuje, viac by to už neurobil, dovtedy s poškodeným nemali v triede konflikt, i keď je pravda, že v kritickom momente poškodeného strčil, nemal sa dať vyprovokovať, poučil sa z toho, že takéto reakcie nie sú správne.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce a zistil, že odvolania odvolateľov nie sú dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvého stupňa vykonal zákonným spôsobom všetky dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré skutočnosti oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

Súhrn priamych a nepriamych dôkazov bol súdom prvého stupňa vyhodnotený v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia a takéto hodnotenie dôkazov doteraz vykonaných vedie aj odvolací súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil nesporne predmetného skutku tak, ako ho ustálil vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Reagujúc na odvolanie odvolateľov musí krajský súd konštatovať vo vzťahu k odvolaniu mladistvého obžalovaného len toľko, že z výpovede samotného poškodeného vo veci, ale aj nepriamych dôkazov vo forme výpovedí spolužiakov, zástupcov pedagogického zboru a matky poškodeného možno konštatovať, že poškodený v dôsledku správania sa obžalovaného mal strach a bol zjavne vystrašený, triasol sa, plakal a trvalo určitý čas, kým sa upokojil, čiže k takémuto stavu pri utiahnutej povahe poškodeného, ako je charakterizovaný pedagogickým zborom, nebolo nevyhnutné pôsobiť obzvlášť surovým spôsobom, ale zrejme dostatočne dôrazným na to, aby takto ovplyvňoval následné psychické rozpoloženie poškodeného, ktorý bezprostredne po skutku obžalovaného popísal jeho správanie ako aj slovný prejav v zmysle vyhrážok, ktoré použil na adresu obžalovaného v zmysle jeho zabitia a podobne. Tu treba brať v úvahu aj skutočnosť, že u obžalovaného mladistvého ide o fyzicky zrejme najzdatnejšieho žiaka v kolektíve triedy, kde sa mal skutok odohrať, podľa vyjadrení spolužiakov, resp. pedagógov je zjavné, že aj v iných prípadoch zneužíva svoju fyzickú zdatnosť, ide o žiaka, ktorý je starší a opakuje ročník, nie je hodnotený kladne, skôr záporne z hľadiska správania i dosahovaných výsledkov pri štúdiu a pri veku poškodeného v porovnaní s obžalovaným aj fyzickej zdatnosti, je veľmi pravdepodobné a v tomto prípade preukázané, že predmetný prejav obžalovaného v zmysle vyhrážok na adresu poškodeného vzbudil dôvodnú obavu, že mu obžalovaný ublíži, prípadne sa obával aj o svoj život.

Za týchto okolností je právne posúdenie predmetného skutku z hľadiska zločinu i prečinu priliehavé a zodpovedajúce stavu veci a zákonu.

Odvolací súd nezistil pochybenie vo výroku o treste, ktorý napádal v odvolaní okresný prokurátor v neprospech obžalovaného a samotný obžalovaný sa domáhal upustenia od potrestania, resp. podmieneného zastavenia trestného stíhania. Tu odvolací súd musí konštatovať, že súd prvého stupňa uložil trest zákonný pri zhodnutí všetkých významných skutočností pre rozhodnutie o druhu a výmere

trestu v zmysle § 34 ods. 1,4 Tr. zák., ale aj z pohľadu veku a procesného postavenia obžalovaného ako mladistvého páchatela a potom je toho názoru aj odvolací súd, že hrozba prísnejším trestom odňatia slobody, aj keď po dobu len jedného roka môže u obžalovaného splniť zákonom sledovaný účel, čo do určitej miery z pohľadu správania sa obžalovaného vo vzťahu k poškodenému už aj plní v dôsledku vedeného trestného stíhania voči mladistvému obžalovanému. Nemožno prehliadnuť vek obžalovaného a aj keď nie je priaznivo hodnotený vo svojom okolí, nejde o osobu kriminálne natoľko narušenú, že by bolo potrebné pôsobiť na prevýchovu obžalovaného, ale aj z pohľadu generálnej prevencie na jeho okolie prísnejším trestom.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, odvolania oboch odvolateľov ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.